Machín: 4 anys fent història

Aquest seria el sentir dels que subscriuen el present article quan ens contacta el Diari de Girona, per commemorar el quart aniversari de l'arribada d'en Pablo Machín al Girona FC. I ho sentim de forma molt intensa perquè la història d'en Pablo (Gómara, 7 d'abril de 1975) és de superació, esforç, humilitat i èxits; en una professió, la seva, d'alt risc, criticada i de resultats massa immediats. Per això volem posar en valor aquesta trajectòria seva al Girona FC i repassar-la breument, encara que tots la coneixem.

Sol, sense la seva família, sense tenir arrels ni amics a la ciutat i, com ha dit en alguna ocasió, «amb una mà al davant i l'altra al darrere», és com Pablo Machín va arribar a Girona un 9 de març de 2014; el seu fitxatge es va anunciar l'endemà d'una derrota tremendament dolorosa a Sabadell (amb resultat final 4-0, i que membres de la nostra penya vàrem veure de primera mà). Aquell Girona era un equip desfet i, el Club, com a institució, estava en concurs de creditors, amb un conveni impossible en cas de descens esportiu a Segona B.

Aquell home orquestra feia de tècnic sense recursos i, després d'un inici dubitatiu, va aconseguir el primer miracle d'ençà que el tenim a la ciutat: la permanència d'un Club a Segona Divisió que feia olor de desaparició.

Després varen venir les dues classificacions de play-off d'ascens a Primera (temporades 2014/2015 i 2015/2016). Amb un sabor agredolç final, no ho podem negar. Però cal ser justos i destacar que l'equip dels 82 punts era el pressupost més baix de la categoria, amb tot el mèrit que això suposa. I que aquelles frustracions de finals de temporada (tangibles i inesborrables en els partits del Lugo, Saragossa i Osasuna) s'han convertit en peça clau de l'èxit social del Girona FC d'avui. El Girona FC no només enganxa ara perquè està a la Primera Divisió del futbol espanyol, sinó perquè durant aquesta etapa ha perseverat fins a aconseguir l'anhelat objectiu de l'ascens. L'equip competeix, l'equip sempre dona la cara.

Un ascens que va arribar la temporada passada (2016/2017); aquell 4 de juny de 2017 va esborrar tots els fantasmes del passat i no només va suposar un èxit històric per al Girona FC, sinó que va suposar el catalitzador per un canvi social a tota la província: el moviment del gironisme s'està consolidant entre els més menuts, els paisatges de la nostra província i als mitjans de comunicació en general.

Les estadístiques i, sobretot, la manera de jugar tan definida (que, addicionalment, ha anat evolucionant amb la seva trajectòria a la banqueta de Montilivi), més la constant intensitat i competitivitat mostrada, són el que ens porta a definir aquest Girona com un equip d'autor.

Pràcticament, amb els mateixos jugadors que l'any passat, el Girona torna a realitzar (i ja ens estem malacostumant) una temporada històrica; ja que la permanència està virtualment assolida (40 punts a la jornada 27 del campionat de Lliga) i aquest equip s'ha guanyat el dret a somiar fites més ambicioses.

Per la nostra banda, aportar que fa dos anys un grup d'amics vàrem intuir que en Pablo reunia tots els requisits per fer-li un reconeixement. Aquesta idea va fructificar en la Penya Pablo Machine. El tècnic sorià dirigeix una màquina de resultats, objectius aconseguits i il·lusions que no ens deixa de sorprendre.

La figura d'un entrenador sempre sol ser discutida, però el que s'ha aconseguit en només 4 anys mereix tota la nostra admiració. Els límits d'aquesta relació o fins quan tindrem Pablo Machín a Girona ja serà cosa del futur, el que està clar és que la seva aportació i fites aconseguides ja tenen un lloc guardat a la nostra història.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/03/07/machin-4-anys-fent-historia/899821.html?utm_source=rss